Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 87. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 9-го ТРАВНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MAY, 9, 1986 No. 87. VOL. XCIII.

НАРІД МАСОВО ВТІКАЄ З КИЄВА

ТЕЛЕФОНІЧНІ РОЗМОВИ З РОДИНАМИ В КИЄВІ ВИЯВЛЯЮТЬ СИМПТОМИ РАДІЯЦІЇ; ОФІЦІЙНІ КОМУНІКАТИ ТВЕРДЯТЬ, ЩО „ВСЕ НОРМАЛЬНО"

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Транспортові станції і летовище в Києві були переповнені людьми, які стараються виїхати зі столиці України з уваги на посилену радіяцію у наслідок нуклеарної катастрофи біля Чорнобиля.

Віцепрезидент Академії Наук СССР Євгеній Веліхов, заявив в інтерв'ю з газетою „Правда", що техніки все ще стараються погасити вогонь в реакторі ч. 4 з якого все ще виходять радіоактивні випари, але офіційні комунікати на телевізії і радіо говорять про „нормальну ситуацію".

Українці на Заході, які сконтактувались після довгих чекань телефонічно зі своїми родинами, підтверджують симптоми захворінь у наслідок сильної радіяцій. Більшість з них не знають що з ними діється. Відома співачка Рената Бабак, яка ще минулого тижня сконтактувалась з батьками в Києві, твердить, що її 75-літній батько не міг говорити з нею, бо в нього горло запухло, очі слезять, дихати важко, а матір проявляє вже подібні симптоми. Р. Бабак сказала їм щоб не пили води і не їли овочів і ярини. Матір сказала, що хоч вони в паніці і в страху, вони не знають що діється, бо офіційні комунікати кажуть, що був випадок, але небезпеки нема. Р. Бабак передала свої коментарі, завваги і прохання про поміч американським і канадським засобам масової інформації, наголошуючи конечність негайної допомоги, бо „Україна гине". Вона та сотні інших українців гостро засуджують Москву за постійне применшування розмірів катастрофи, брак інформації для населення і неспроможність погасити вогонь та стримати радіяцію.

Югославське пресове агентство повідомило, що у наслідок радіяції „згинула третя особа", а д-р Роберт Гейл із ЗСА перевів вже десять операцій у Москві, куди, крім первісних 18 пацієнтів, привезено ще 33 особи.

Західні кореспонденти, яких не випускають з Москви, твердять, що поїзди привозять щораз більше людей з Києва.

Телефонічні розмови підтверджують, що у наслідок катастрофи в перших днях, тобто у четвер або п'ятницю і суботу, 24-го, 25-го і 26-го квітня понад 10,000 осіб згинуло і їх на швидку руку поховано біля міста Пирогове, на південний захід від нуклеарної станції, де міститься спеціяльне влаштування для токсинних відпаків. Київ вже раніше був переповнений сильно пораненими людьми, яких превезено автобусами і вантажниками з околиць Чорнобиля. Особи із Запоріжжя твердили ще минулого тижня, що в самому Києві вже поховано біля 300 осіб.

Паніка і страх сильно поширені в Західній Україні, але там населення має більше інформації, бо західні радіомовлення доносять вістки, а крім того люди ловлять телевізійні передачі з Польщі, Мадярщини, Чехо-Словаччини і Румунії. У Львові люди вже 10 днів не п'ють води з кранів, вистерігаються свіжих овочів і ярини, вживають порошковане молоко. Львів покищо відкритий для туристів, але й Київ ще не закритий офіційно, хоч деякі туристичні агенції відкликали свої тури.

Поширення радіяції в Україні зумовлене також погодою і щастя в тому, що в останніх днях не було дощів. Але в п'ятницю вітри, які донесли радіяцію до скандинавських країн, змінили напрям на південь і південних схід.

Започатковують акцію для відкликання нагороди Пуліцера В. Дюранті

Ню Йорк. — В середу 30-го квітня 1986 року відбулося в Трамбул, Конн., річне зібрання шеровців щоденника „Ню Йорк Таймс", на якому було понад 100 осіб, як також численні репортери. В часі зібрання один із шеровців, Лес Кінсолвінг, поставив видавцеві Артурові Салцберґереві питання чи його щоденник може гордитися своїм репортером Волтером Дюранті, що зумисне промовчував вістки про Великий голод в 1932-33 роках в Україні. Л. Кінсолвінг, який має свою програму на радіостанції ВОР в Ню Йорку в неділю між 11-ою вечора і 1-ою вночі, запитуючи А. Салцберґера про справу В. Дюранті запропонував, щоб йому відібрати нагороду Пуліцера, яку він свого часу отримав, подаючи як прецедент випадок у „Вашінґтон Пост" коли репортерці, що видумали вістки, відібрали цю журналістичну нагороду.

У відповідь видавець „Ню Йорк Таймсу" обіцяв особисто вглянути в те, чи справді його щоденник не подавав дійсних фактів про Великий голод в Україні у 1932-33 роках.

Тепер потрібно, щоб читачі „Ню Йорк Таймсу" якнайбільше телефонували до А. Салцберґера на число (212) 556-1234 і запитували, коли можуть очікувати висліду прослідження справи Великого голоду на сторінках „Ню Йорк Таймсу".

Можна також писати листи до А. Салцберґера на адресу: The New York Times, 229 W. 43rd St. New York, N.Y. 10036.

Прохається також телефонувати до Л. Кінсольвінґа і дякуючи йому за порушення цієї справи, інформувати його про запити і листи до А. Салцберґера.

Ізраїль вмішується у внутрішні справи Австрії

Єрусалим, Ізраїль. — Міністер закордонних справ Ізраїля Їцак Шамір, який в жовтні цього року стане прем'єр-міністром уряду, згідно з домовленням бльоку Лікуд з лейбористами, заявив офіційно, що перемога у президентських вибо рах колишнього генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй Курта Вальдгайма може стати дійсною трагедією для Австрії і цілого світу.

„Ми не можемо собі уявити, — заявив Шамір кореспондентам, — що людина, яку обвинувачують у воєнних злочинах, стала б президентом заприязненої з нами країни. Такий оборот справи пренесе велику шкоду дипломатичним зв'язкам між нами і Австрією".

Шамір при тому заявив, що коли б представники народів, членів ОН знали вже тоді про минуле Вальдгайма, його кандидатуру на ґенерального секретаря не брали б навіть до уваги. Ізраїльський міністер підтвердив вимогу уряду, щоб теперішній генеральний секретар ОН Ґавіє Перез де-Куеяр відкрив архів з документами про воєнних злочинців. Цю вимогу поставив до ОН також Світовий жидівський конґрес і впливові жидівські активісти.

Як відомо, у президентських виборах, які відбулися в Австрії в неділю, 4-го травня ц.р., К. Вальдгайм отримав найбільше голосів (49,64 відсотки), але не зумів здобути абсолютної більшости і тому повторення виборів відбудеться за п'ять тижнів, тобто 10-го червня. Деякі австрійські політичні спостерігачі вже тепре заявляють, що боротьба за пост президента буде дуже трудною, тим більше, що Ізраїль і світове жидівство продовжуватимуть „відьомський танець" довкола особи К. Вальдгайма, який, на їхню думку не був безпосередньо замішаний у воєнних злочинах, але знав про такі злочини.

А все ще покутує Росія...

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Найновіше число тижневика „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 12-го травня 1986 року подає, як і вся американська преса, обширні вістки про нуклеарну катастрофу в Україні у Чорнобилі. Не зважаючи однак на всі інформації, на обкладинці тижневика видніє великий напис: „Кошмар в Росії".

U.S.News
A WORLD REPORT
NIGHTMARE IN RUSSIA
How reckless are the Soviets?
Fallout for nuclear power?
Can it happen here?

Як інформують редакцію телефонічно, у Вашінґтоні готуються українці демонструвати проти такого інгнорантства. Побажаним є також телефонувати та писати до редакції журналу на адресу: U.S. News and World Report, 2400 N. Street, N.W. Washington, D.C. 20037 — 1196; tel.: (202) 955-2000.

В СССР були перестороги щодо Чорнобиля

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Щоденник „Волл Стріт Джорнал" з 7-го травня 1986 року подав статтю пера Богдана Нагайла, дослідника СССР з „Радіо Свобода", в якій автор на підставі совєтської преси доказує, що вже давно були перестороги щодо способу будови нуклеарних станцій в СССР, а зокрема великої нуклеарної станції в Чорнобилі. Показується, що совєтський уряд прискорював побудову нуклеарних реакторів в Чорнобилі, не зважаючи на їхню безпеку для довкілля і на досконалість виконання.

Б. Нагайло цитує „Літературну Україну" з 27-го березня ц.р., де появилася стаття Любови Ковалевської, що жила в містечку Прип'ять. Вона вказувала на недотягнення, технічні проблеми і деморалізацію серед працівників у Чорнобилі. Л. Ковалевська пише, що проблеми при будові першого реактора повторилися при другому, третьому, четвертому і повторяються дальше помимо того, що совєтська влада натискає на поспіх у побудові п'ятого реактора, який хотіли закінчити не у трьох роках, але у двох. Все це разом, писала Л. Ковалевська, ставить під знак запиту безпеку і технічну досконалість нуклеарної станції в Чорнобилі.

Подібні недотягнення у побудові нуклеарних станцій в СССР подавала совєтська преса також у випадку такої станції в Литві, яка є найбільшою на терені СССР. В перших п'яти роках її діяння треба було багато разів її замикати через дефекти в побудові і поганий вияд.

Отож пише Б. Нагайло, сама совєтська преса подавала недотягнення в нуклеарних побудовах. Чому отже таке засекречення випадку в Чорнобилі? Автор статті вказує на те, що перші вістки про катастрофу прийшли з Москви і це приклад як ілюзоричною є суверенність української республіки, коли кожна вістка мусить перейти російську цензуру і подають її запізнено та дуже неповно. Закінчує Б. Нагайло пригадкою, що таке саме засекречення було в 1933 році з Великим голодом, коли в Україні померло біля сім мільйонів людей.

Сенат відкинув пропозицію продажу зброї

Вашінгтон. — Сенат 73 голосами проти 22 відкинув пропозицію адміністрації Роналда Реґена про продаж Савдійській Арабії великої кількости американської зброї. Ніхто не сподівався, що противники угоди наберуть стільки голосів — на шість більше, ніж треба, щоб скасувати вето, яке Президент, можливо, накладе на цю резолюцію.

Сенат відкинув пропозицію Уряду про продаж зброї іншій державі вперше. В минулому Уряд, наштовхнувшись на заперечення Сенату, або знімав свою пропозицію, або вносив в неї істотні зміни. На стороні Білого Дому виступило всього 20 республіканців і два демократи.

Противників угоди з Савдійською Арабією очолював сенатор-демократ з Каліфорнії Алан Кренстон. Під час коротких дебатів перед голосуванням А. Кренстон і його однодумці вказували, що Савдійська Арабія підриває процес відновлення миру на Близькому Сході, підтримує матеріяльно Палестинську Визвольну Організацію і осудила налет американських літаків на Лівію. „Продажа модерної зброї країнам, які постійно нехтують інтересами ЗСА, суперечить інтересам крайової безпеки З'єднаних Стейтів Америки", — сказав Кренстон під час дискусії.

Сенатор-демократ Алан Діксон висловив побоювання, що продані Савдійській Арабії портативні зенітні ракети „Стінґер" можуть продістатися в руки терористів, які будуть збивати ними цивільні літаки.

Газети відзначають, що прихильники Ізраїля на цей раз трималися від дискусії в стороні і не намагалися вплинути на законодавців.

Б. Кармаль зрезиґнував

Москва. — Совєтське пресове агентство ТАСС передало, що афганський президент Бабрак Кармаль, який прийшов до влади в 1979 році в результаті совєтської інтервенції в Афганістані, вніс резиґнацію. Його місце зайняв генерал Наджибулля, керівник секретної служби ХАД (афганського КҐБ).

„Резиґнація" Б. Кармаля не була несподіванкою. Афганський „президент революційної ради" не показувався на людях з 30-го березня, коли він вилетів в Совєтський Союз на лікування, як вважають, рака легенів або левкемії. Афганське радіо і совєтська телевізія, передаючи репортаж з Кабулю про святкування 27-го квітня роковин захоплення влади в країні комуністами, не згадували імени Кармаля, який втратив довір'я „старшого брата". Крім того газета „Правда" надрукувала статтю з різкою критикою уряду Кабулю, який не зміг добитися підтримки свого народу і нездатний „справитися з тим, що перешкоджає процесові революційного проґресу в Афганістані".

В повідомленні ТАСС говориться також, що Кармаль „зрезиґнував" і з посту генерального секретаря народно-демократичної партії (так називається комуністична партія Афганістану).

На думку західних дипломатів, Москва вважає, що Наджібулля зможе покласти кінець незгодам всередині комуністичної партії Афганістану, що не вдалося зробити Кармалю.

У Провідну неділю згадають жертви катастрофи в Чорнобилі

С. Бавнд Брук, Н. Дж., — Як повідомляють з Консисторії УПЦеркви в ЗСА у Провідну неділю, 11-го травня ц.р., на оселі ап. Андрія Первозванного УПЦ, крім заупокійних молінь за душі спочилих героїв і мучеників українського народу, згадують також жертви нуклеарного вибуху в Чорнобилі.

Рівночасно буде молитовно відзначена 60-та річниця трагічної смерти голови Директорії і Головного Отамана Симона Петлюри, с по полудні о год. 3:15 відбудеться в Домі Української культури злобна академія. Її ві. рис Владика Митрополит Мстислав, а промовлятимуть президент УНРеспубліки в екзилі Микола Лівицький, Олександер Воронин і Леонід Плющ. У мистецькій частині академії візьмуть участь: Марта Кокольська-сопрано, Михайло Невмержицький — бас-баритон, Рафаїл Венке — скрипаль, хор „Трембіта" та хор церкви-пам'ятника.

У Соборній Архиєрейській Літургії о год. 9:30 ранку візьмуть участь Блаженніший Митрополит Мстислав, Апхиєпископ Констан тин та Єпископ Антоній.

Велика Панахида на площі перед церквою-пам'ятником буде відслужена о год. 11:30 перед полуднем, а відтак ще буде Панахида над могилою бл.п. Митрополита Іоана Теодоровича у 15-ту річницю його смерти.

Відбулася наукова конференція УІТ і УВУ

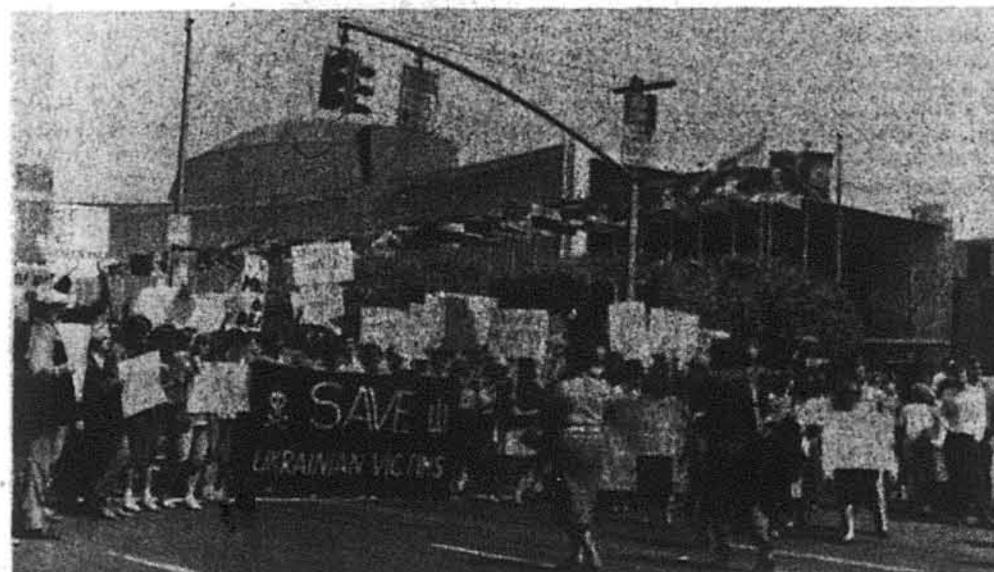
Кент, Огайо (УІТ). — Заходом Українського Історичного Товариства й Українського Вільного Університету відбулася в суботу, 12-го квітня 1986 року у великій викладовій залі УВУ в Мюнхені, наукова конференція, присвячена історії Української Церкви в Україні.

На програму конференції зложилися такі доповіді: проф. д-р Теодор Мацьків, університеті Акрон, Огайо, — „Генеза Церковної унії 1596 року" проф. д-р Ян Вось, університет Піза, — „Звідомлення про унійних єпископів" у Дневнику з подорожі до Польщі, 1596-7" папського церемоніяльного майстра А.П.Муканте; доповідь по-польськи; проф. д-р Володимир Янів, УВУ — „Візія теократичного гро мадянства у „Книгах Битія" (в 140-річчя постання); Архимандрит Йозеф Йоганнес Петерс, Ґрайнбах „Митрополит Андрей — людина, екзарх, патріярх", доповідь по-німецьки.

Конференцію зорганізувало УІТ, а підготовив її д-р Т. Мацьків, член Управи УІТ. Матеріяли з конференції будуть надруковані в офіціозі Українського Історичного Товариства „Українськім Історику".

Згадана наукова конференція відбулася в рамках підготови до відзначення 1000-ліття Хрищення Руси-України.

Українці моляться за жертви в Україні і протестують проти мовчанки Москви

Фрагмент з демонстрації в Ню Йорку.

(Фото: Рома Гадзевич, „Український Тижневик")

Ню Йорк (в. л-ць). — Українські громади у З'єднаних Стейтах Америки моляться за жертви нуклеарної катастрофи в Україні і протестують рівночасно проти замовчування Москвою фактів самої катастрофи та її наслідків для населення України, цілого СССР, багатьох західньоевропейських держав, які заєстрували в себе високий

(Закінчення на стор. 3)

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ СИРІЇ Гафез ель-Ассад закінчив 24-годинну візиту в Йорданії, де він розмовляв з королем Гуссейном про питання міжнародної політики і проблеми Близького Сходу. Політичні спостерігачі думають, що між Йорданією і Сирією наступить тепер дружня співпраця. Після закінчення офіційної візити Ассада в Аммані не опублікували жадного спільного документу тому в міжнародному світі існують тільки здогади щодо візити і розмов між обидвома згаданими керівниками держав.

КЕРІВНИКИ СІМОХ індустріяльних держав, які щойно закінчили в Токіо, Японія, свою 12-ту конференцію, висловили на закінчення своє задоволення з перебігу нарад і висновків, які були зроблені в останньому дні конференції і у спільному комунікаті, який віддзеркалює бажання сімох провідних держав Заходу тісніше між собою співпрацювати в усіх ділянках. Важливим рішенням є також те, що від тепер „сімка" рішатиме про всі важливіші проблеми політичного й економічного характеру і у справі поборення міжнародного тероризму спільно, не зважаючи на те, проти кого з них він буде звернений.

ПОЛІТИЧНІ СПОСТЕРІГАЧІ і коментатори, займаючи становище до нарад в Токіо заявляють майже однозгідно, що президент З'єднаних Стейтів Америки Роналд Реґен своєю поведінкою, арґументацією, проєкцією майбутнього, економічними проґнозами, здобув собі популярність і признання в лідерів інших індустріяльних держав Заходу. Він, як кажуть спостерігачі, „продав у Токіо свою ідео реґаноміки", яку американські спеціялісти застосували з великим успіхом в економіці ЗСА.

ЙОРДАНЕЦЬ Ахмед Наваф Минсур Газі признався, що це він підклав бомбу в берлінському диско-клюбі на початку квітня, яка забила дві особи, а 230 осіб були поранені, між ними понад 50 молодих американських вояків. Берлінська прокуратура має також незаперечні докази, що підготовою атентату займалася, або допомагала, сирійська амбасада у Східньому Берліні. А. Газі був заарештований німецькою поліцією в Берліні і тепер стане серед судом, щоб відповісти за доконаний ним злочин.

ЛІВІЙСЬКИЙ ДИКТАТОР полковник Муаммар Каддафі звернулася до кількох арабських і терористичних організацій, переважного скрайньо-лівого напрямку, щоб вони розпочали „святу ісламську війну" проти „заговірників-імперіялістів, які зібралися в Токіо, щоб вирішувати долю світу". Заяву Каддафі подало до відома лівійське пресове агенство ЯНА. Згідно з цією заявою, голови сімох індустріяльних держав — З'єднаних Стейтів Америки, Великобританії, Західньої Німеччини, Франції, Італії, Канади і Японії — „є фанатиками" і мають „хоробливі ідеї" у відношенні до арабського світу.

В АМЕРИЦІ

ДЕРЖАВНІ ЧИННИКИ перестерігають людей перед заживанням йодини тут в Америці, бо кажуть що радіяція, яка сюди зайде з України, не буде шкідливою. Йодину повинні заживати лише ті особи, які є безпосередньо наражені на радіяцію у високих дозах. Вживання йодини запобігає ракові щитовидної залози.

СЕНАТ ПІДТВЕРДИВ голосуванням 89-9 іменування Джеймса Флечера на голову агенції НАСА. Флечер був адмінсітратором НАСА в роках 1971-77 та намагатиметься підсилити агенцію, яка кілька місяців тому стратила міжпростірний корабель „Челленджер" в трагічній експльозії.

В ЖЕНЕВІ ВІДБУЛИСЯ дводенні американсько-совєтські переговори про можливість попереджeння випадкового початку нуклеарної війни. Делеґацію ЗСА очолював на переговорах асистент секретаря Департаменту оборони Ричард Перл, делеґацію СССР — Алексєй Обухов. Переговори мали неофіційний характер і тому Білий Дім не афішував їх. Ідея переговорів належала сенаторам Семові Наннові і Джанові Ворнерові — двом впливовим членам сенатської Комісії в справах збросння. Адміністрація Роналда Реґена з самого початку віднеслася досить скептично до ініціятиви сенаторів С. Нанна і Дж. Ворнера, але вирішила не заперечувати проти таких переговорів з Совєтським Союзом.

30 ФУТОВОГО СІРОГО кита знайдено в ріці Гадсон в Ню Йорку. Урядовці, які бачили мертвого кита, сказали, що він напевно уже мертвий кілька тижнів та що його правдоподібно течія принесла з моря до затоки Гадсон. Невідомо як кит згинув, спеціялісти не могли зробити розтин трупа, бо кит був уже зігнилий. Надбережна сторожа вивезла мертвого кита в океан.

НАУКОВІ ДОСЛІДНИКИ при Стенфордському університеті подали до відома, що знайдено ефективне лікування хвороби Гаджкинса. Хворобу Гаджкинс з усіх типів рака найлегше вилікувати. Новий лік називається Бі-Ві-Ем. Єдиним неприємним наслідком цього лікарства є біль м'язів.

ЯК ПОВІДОМЛЯЮТЬ засоби масової інформації, Департамент оборони ЗСА підготовляє пляни нового удару на Лівію, під час якого будуть використані крилаті ракети. Ще одна атака на Лівію відбудеться, якщо Вашінґтон буде мати докази причетности полковника Муаммара Каддафі до нових терористичних нападів на американців. Про це попереджував недавно президент Роналд Реґен. Повідомляють, що американська військово-морська фльота дістала наказ перекинути у Середземне море додаткові кораблі, забезпечені крилатими ракетами. Деякі військові спеціялісти давно рекомендують Урядові ЗСА використовувати для ударів на Лівію і на подібні цілі не бомбардувальники, а артилерійські гармати військових кораблів або ракети.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Згода „сімох великих"

Президент Роналд Реґен, відкриваючи свою пресову конференцію у Токіо у вівторок, 6-го травня ц.р., був захоплений згодою усіх учасників тамошньої вершинної конференції у всіх обговорюваних справах. Проте він уперто й рішуче відмовлявся подавати будь-які подробиці тієї згоди. Зібрані журналісти (кількасот осіб) раз-у-раз запитували щодо конкретних засобів спільної боротьби проти тероризму — чи це будуть господарські санкції і політична ізоляція чи військові дії — Реґен не давав ясної відповіді, правильно пояснюючи, що реакція на акти терору буде залежна від обставин і що це недоцільно згори виявляти подробиці. Він, Реґен, багатократно прославляв згідність лідерів сімох найбільш упромислових країн світу на їхній зустрічі у Токіо. Раз ужив навіть виразу „сердечність" на означення атмосфери, що панувала на тій вершинній конференції.

Конференція у Токіо була склкикана для переговорення різних проблем економіки. Насправді, як цього можна було сподіватися і як це виявилося на тій пресовій конференції Реґена, домінуючою проблемою на конференції в Токіо був міжнародний тероризм. Реґен з вдоволенням підкреслив, що всі учасники нарад у Токіо одностайно признали, що міжнародний тероризм не є справою тільки одної якоїсь держави, а всього вільного світу, тероризованого його ворогами. Журналісти запитували Президента про ставлення супроти Сирії, яка в не меншій мірі, як Лівія, сприяє активно тероризмові. Реґен відповів, що рішення поборювати спільними силами тероризм стосується усіх країн, які потурають тероризмові. Була теж заторкнена справа вибуху нуклеарного реактора в Україні.

Реґен відповів обережно, признавши, що первісне затаювання совєтським урядом тієї катастрофи викликало критицизм, але, мовляв, в останніх днях Москва вже почала подавати щораз нові подробиці цієї трагічної події. Запитувано Президента і щодо все ще актуальної та болючої проблеми ізраїльсько-арабського конфлікту: Реґен відповів, що він далі стоїть на становищі, що позитивна розв'язка ізраїльсько-арабського конфлікту можлива тільки при позитивній полагоді проблеми палестинців. Реґен повідомив, що у вересні ц.р. відбудеться міжнародна конференція у справі торгівлі. З цього можна прийти до висновку, що проблеми тероризму і нуклеарного вибуху в Україні забрали стільки часу, що його не стало для переговорів і компромісового полагодження справи торговельного товарообміну, імпорту й експорту, з чим найтісніше пов'язаний дефіцит торговельного балансу Америки і дисонанс у відносинах Америки і Японії.

Запитаний щодо можливости нової зустрічі Реґена з Міхаїлом Ґорбачовим — Реґен зручно відхилився від ясної відповіді. У часописах появилася вістка, що новий совєтський амбасадор у Лондоні заявив у своїй розмові з британськими лідерами, що Ґорбачов радий побачитись знову з Реґеном. Присутня на конференції в Токіо прем'єр Британії Марґарет Тачер напевно поінформувала про це Реґена, але той чекає, видно, на безпосереднє звернення Москви до ЗСА. Проблема припинення перегонів у зброєнні та редукції арсеналів зброї все ще є найпершою міжнародною проблемою, яка безпосередньо стосується долі людства: миру чи війни.

Один із присутніх на цій пресовій конференції журналістів поцікавився зустріччю Реґена з президентом Індонезії Сугарто і запитався, чи Реґен звернув увагу індонезійському президентові на порушування прав людини в Індонезії. Реґен коротко відповів, що він уважає, що таку справу краще лагодити тихою дипломатією. „Сім великих", зібраних у Токіо, напевно рішили щось конкретне, але так засекретили це — до часу.

Поки це число „Свободи" дійде до рук читачів, президент Реґен в середу, 7-го травня вполудне буде вже з поворотом у Вашінґтоні. Він напевне негайно пірне у вир затяжного конфлікту між Білим Домом і Капітолем у справах нового бюджету та ревізії податкової системи. На своїй пресовій конференції у Токіо Президент висловився досить прихильно про останній проєкт Конґресу в цих обох справах, що вказує на можливість, що Президент не потребуватиме зголошувати своє „вето" проти рішення Конґресу. Успіх конференції у Токіо скріпить авторитет і популярність Роналда Реґена. Із Токіо полетів до столиці суходільного Китаю Пекіну державний секретар Джордж Шулц. Це доказ, що Америка надалі продовжує політику, започатковану Ніксоном — зберігати приязні відносини між Вашінґтоном і Пекіном. Це величезна журба для Москви, яка такі відносини називає „політикою оточення" СССР „імперіялістами".

Михайло Кучер

ВІДРОДЖЕННЯ КУЛЬТУ СТАЛІНА В СССР

У совєтській літературі останніх років лавреатами стали Іван Стаднюк, його нагороджено за повість „Війна" і О. Чаковського за повість „Перемога". Чаковський був „придворним" письменником Брежнєва. Обидві нагороджені повісті є новим доказом повного упадку совєтської офіційної літератури. Обидві повісті переконують читачів, якщо такі знайдуться, що Сталін був геній, який все знав і все передбачив. Передбачив і війну з Гітлером, в якій СССР втратив двадцять мільйонів людей. Очевидно Другу світову війну викликали англо-американські імперіялісти.

Совєтські газети відзначили 50-ліття Біломорсько-Балтійського каналу, найбільшого після Освєнціма табору смерти. Газети хвалилися, що канал збудовано у рекордово короткому часі. І за той „короткий" час на будівництві каналу загинуло 250,000 в'язнів-робітників. Газети писали, що історія будови каналу записана „золотими літерами" в історії досягнень СССР. Замість золота тут треба вжити кров невинних. Регабілітація Сталіна провадиться повною силою.

У совєтських в'язницях офіційно дозволено тортури. Там існують так звані „камери натиску", де з наказу слідчого б'ють, катують, калічать і ґвалтують жертви режиму.

Восени минулого року ввійшов у дію закон, який дозволяє в'язничній і таборовій адміністраціям також продовжувати вироки суду до трьох нових років, за „порушення правил табору". „Порушенням" практично є все, що не подобається адміністрації в поведінці в'язня. Наприклад, не зняв три кроки перед „начальством" шапку. Таке практиковано і за Брежнєва, якого тепер чомусь називають „гуманним", а за Андропова вже зовсім одверто.

Побив рекорд брутальности і жорстокости керівник Ради національностей Віталій Резбін. На пресовій конференції із західніми журналістами, які спитали чому уряд так жорстоко поступає із Сахаровим відповів: — „він психічно хворий. Може ви чули, що він вислав листа до президента ЗСА, в якому закликав, щоб той кинув атомову бомбу на СССР? — це факт"

У 1919 році чекістська газета „Червоний меч" писала: „У нас зформувалася нова моральність...Нам все вільно, бо ми перші почали боротьбу за універсальну свободу і звільнення поневолених".

Совєтські керівники і тепер знають, що їм все вільно, бо їх всі бояться.

„Правда" восени минулого року із великим задоволенням писала: „Трудне, але важливе рішення зробила німецька соціял-демократія, яка спротивилася інсталяції американських ракет в Західній Европі".

„Правда" переконувала читачів, що всі держави, які належать до НАТО, всупереч бажанням президента Реґена, хочуть „позивних контактів із СССР". „Захід — писала „Правда" — панічно боїться нової війни. А европейські пацифісти вигадали собі гасло — „Якщо ми будемо боротися силою (ми-західній світ) — то це зле, якщо москалі — добре".

Не все вдається Москві. Справжній переляк Кремля викликало зникнення Олега Бітова з фестивалю у Венеції. Бітов тоді був редактором закордонного відділу „Літературної газети". Врешті Бітов опинився в Англії, родина залишилася в СССР.

Совєтські газети тоді писали, що Бітова викрала британська розвідка. Відомий тоді був вислів Бітова — „в СССР почалася нова доба сталінізму". В західній пресі появилася стаття, автором якої був працівник американської Адміністрації, ще перед втечею на Захід Бітова. Американський автор аналізував діяльність журналістів „Літературної газети". Тоді у совєтській пресі було повно статтей про атентат на Папу. Бітов тоді активно, як журналіст, співпрацював з „Літературною газетою" в дезінформації і чомусь „вирішив звільнити себе від тягару брехні". Напади совєтської преси на Папу після атентату були справді вульґарні з ледве скриваним розчаруванням, що атентат не скінчився смертю.

Дещо світла кинула на справу паризька „Л'Юманіте". Стаття обвинуватила Папу в зарозумілості, надужитті своєї влади, у підкреслюванні своєї польськости в боротьбі „проти поступу". (!). Ці арґументи використала залюбки і совєтська преса.

„Літературна газета" продовжує бути головним джерелом дезінформації совєтської інтеліґенції тепер головно про Польщу. Ця газета твердить, що польські режимні письменники мріють про кінець ізоляції (?) та нав'язання контакту з письменниками Совєтського Союзу. Валенса сам поклав голову під ґільотину. Газета висловлює віру, що польські приятелі Совєтського Союзу врешті переможуть.

А ось сталінський терор в цифрах. Процес знищення активного ядра легко прослідити на складові ЦК, що його вибрали З'їзди. Почнемо з 1925 року.

Рік	З'їзди	Вибрано в ЦК	Знищено в 1936-38 р
1925	XIV	106	80
1927	XV	121	96
1930	XVI	138	111
1934	XVII	139	120

ЗДОРОВ'Я — ВСЬОМУ ГОЛОВА

Д-р мед. Роман Осінчук

І ще один голокост українського народу

Приходиться довго чекати, бо вже сьогодні тиждень минає, на якісь докладніші повідомлення державної влади Совєтського Союзу, а зокрема УССР про це, що на терені цієї саме нещасливої України стався вийнятковий, досі незнаний ще людству, випадок вибуху нуклеарного реактора (нуклеарної фабрики енерґії) у Чорнобилі, 80 миль від Києва, у п'ятницю, дня 25-го квітня 1986 року. Тамошня державна влада, яка, за законом має охороняти здоров'я людини, допустилася безвідповідального занедбання внаслідок свого недогляду, браку науково-технічної експертизи та, правдоподібно, вадливої конструкції. Бо чи можна собі уявити, щоби, після такого випадку — загрозливого для населення, людини й всього живого, не повідомити, не освідомити та не охороняти своїх громадян, дітей, харчі, воду, звірину й інше, та тримати в тайні перед своїми горожанами й чужим світом про вибух реактора від п'ятниці до вечора понеділка, (три дні).

Про цей нуклеарний випадок заалярмували сусіди, Швеція і Фінляндія. Горожани вільного світу довідались, про згаданий випадок із радіових чи телевізійних повідомлень згаданих країн, а навіть горожани Совєтського Союзу найперше довідались із радіо „Свобода" чи „Вільна Европа". Тоді, коли горів нуклеарний реактор та розсівав по Україні хмари нуклеарної енерґії — московське радіо подало вістку про випадок у Чорнобилі на четвертий день та ще й заспокоюючи, що було лише два смертні випадки (Так?!). І такою очевидною брехнею Москва обдурювала своїх горожан та громадян сусідніх країн. Але чи хтось в таку каригідну брехню може повірити?

Коли б щось такого сталось у ЗСА чи інших демократичних державах, то народ притягнув би до відповідальности такий уряд, поставив би його перед суд та раз назавжди усунув від влади. А кожний пошкодований громадянин дістав би від своєї держави відшкодування за всі нанесені шкоди його здоров'ю чи його маєткові. А в большевицькому царстві? Громадянин Києва, що віддалений ледве 80 миль від цього страшного випадку, нічого не знає на протязі 4-ох днів, а дехто довідався від припадкових туристів-чужинців або з американського радіо „Свобода" чи „Вільна Европа". Але й так нічого сам не може зробити, бо він не є свідомий, що на нього суне радіяційна хмара з Чорнобиля.

Деякі громадяни ще й заспокоювали чужинців, мовляв, тут все спокійно та нічого не діється. А про це розказували втікачі з СССР додому — американські туристи. Очевидно що ані тамошні громадяни, ані американські туристи не здають собі справи з небезпеки, яку несе зі собою для всього живого світу оця нуклеарна енерґія чи нуклеарна „отруя". Бож цієї нуклеарної енерґії громадяни Києва не можуть ані бачити ані безпосередньо після випадку та ще й з віддалі відчувати. На жаль, ці люди почують її за тиждень-два, за місяці, за роки, а то й десятки років.

А пригляньмося бодай коротко до наслідків згаданого нещасливого випадку та занедбання відповідальних там чинників. Кілька днів після випадку Москва вперто твердила, що нібито в Чорнобилі все в порядку та обійшлось лише двома смертними випадками. Два випадки лише?! Як же це? Чи в такій великій станції, фабриці електричної енерґії, працювало двох людей? Та після вибуху нуклеарного реактора температура сягає до 3,500 ступенів Фаренгайта й не лише людина гине але залізо топиться і всьо довкола горить. І ніщо і ніхто живе з такої фабрики не може втекти бо радіяційні хвилі розходяться на всі сторони і все живе й неживе в найближчім сусідстві горить і гине. Тож чи може витримати людське тіло, коли горить залізо? А там мусіло працювати не двох, але сотки, а то й тисячі людей безпосередньо у фабриці та довкола неї. Такі люди з найближчого оточення також не можуть вижити, бо за ними жене хвиля радіяції, вогню і горячі. Навіть у такій віддалі,де не можна завважити вогню, там сама радіяція опікає тіло й такі нещасливі люди гинуть від попечення, що займає значну частину тіла 15-12 миль в обширі довкола реактора. У віддалі хоч вогню немає, то сама радіяція діє згубно на кров людини й нищить тільця крови, зокрема ті що відограють велику ролю у відпорності людини до всяких інфекцій, діє на кістковий мозок (шпік), який продукує червонокрівці і люди вмирають пізніше з приводу сильної анемії чи з приводу всякого роду інфекцій. В найкращому випадку люди такі хворіють ціле життя на анемію. Особливо треба це застосувати до дюдей, які жили в дооколишніх селах. Між пошкодженими радіяцією людьми буде теж багато випадків катаракти чи навіть цілковитої сліпоти. Тяжче пошкоджені вмирають на протязі двох трьох тижнів від різних розладів людського тіла, об'явів затруєння, блювот та загального виснаження.

(Закінчення на стор. 3)

Іван Боднарук

ПАМ'ЯТІ КРИВАВИХ ТРАВНІВ

Дня 25-го травня 1926 року на розі двох вулиць Парижу загинув Симон Петлюра, а 23-го травня 1938 року на вулиці в Ротердамі вбив ворожий аґент Євгена Коновальця. Обидвох їх постигла смерть у тому самому місяці, обидва впали жертвою вбивників, насланих большевицькою Москвою. Обидва були індивідуальностями, які силою даного їм Богом таланту творили історію. Так С. Петлюра, як і Є. Коновалець належали до творців новітньої історії України. Ні один із них не був військовим професіоналом, з фаховою військовою школою. А проте обидва були фанатиками української збройної сили й обидва вірили, що тільки українська збройна сила зможе вибороти Україні волю і державу. Відзначаючи жалобні роковини в травні, ми висловлюємо належну пошану цим історичним постатям.

Трагічна спільна риса Петлюри і Коновальця в тому, що вони обидва були потенціяльною загрозою для Москви й тому обидва впали жертвою насланих із Москви вбивників: Петлюра згинув із руки Шварцбарта, а Коновалець від годинникової бомби з рук аґента-провокатора Валюха. Обидва із своїм світоглядом тривожили Москву, і вона їх убила.

Петлюра, голова Директорії УНР і Головний Отаман її військ, перейшов до історії як символ української державности й борець, який очолював наші визвольні змагання в 1918-1920 роках. Смерть, яка стільки разів грозила йому на побоєвищах у боротьбі за волю України, захопила його не в однострою бойовика, а в сірому одязі політичного еміґранта. Лев Пилипенко ось як висловив біль народу після смерти Петлюри:

Петлюру вбито,
його повіки
Назавжди сон
вічний закрив.
Та для України навіки
Безсмертне діло залишив.

— Петлюру Отамана
вбито, —
Злетіла вістка за моря.
Але в народі буде жити
Петлюри доблесна зоря.

Здобув Петлюра вічну
славу.
І хоч життя своє поклав,
То залишив народу справу,
Що він за неї воював.

Плекав в народі єдність
згоду,
Бажав Вкраїні всіх доброт.
Великий син свого народу
Жить буде вічно, як народ.

Тож не в'ялім серця
журбою,
Звернім на ворога свій гнів.
Діла Петлюри звуть до
бою
Хоробрих Вкраїни синів.

Народився Петлюра в міщанській сім'ї в Полтаві. Батько Василь хотів, щоб син здобув повну духовну освіту і став священиком. Але революційні події захопили сина. Початкову освіту здобув у церковно-парафіяльній школі. Заробляв лекціями, щоб допомогти бідним батькам. Перед Першою світовою війною був двічі у Львові, де познайомився з І. Франком, В. Гнатюком та іншими провідними галицькими діячами. В Першій світовій війні працював у Союзі Земств і Городів. У 1904 році його арештовано. Українські Визвольні Змагання 1917-21 років висунули його на чоло українських патріотів-революціонерів. Після програної визвольної війни, продовжував свою жертовну працю до останньої хвилини свого життя.

Євген Коновалець, член Проводу ОУН і командир Січових Стрільців, впав також на своїй стійці від підступної руки чекіста. Належав до тої Секції Українського Студентського Союзу, яка гуртувала молодь національно-демократичного світогляду. Народився 14-го червня 1891 року й студіював право, коли з вибухом війни був змобілізований до австрійського війська. Став основником УВО і головою Проводу ОУН, визвольно-політичної організації, яка під його проводом виросла у велику політичну революційну силу. Убивши його, ворог не зумів убити його духа. Через серце тієї людини ворог ціляв у душу народу, але не забив народу, а навпаки, зміцнив, з'єднив його. ОУН пережила вжі ворожі удари, скріпила свої сили і пішла в дальший бій з окупантами. Відновлення української державности 30-го червня 1941 року, створення УПА, спільний фронт поневолених народів об'єднаних в АБН — це вже історично доконані факти, ініціятором і надхненником яких була ОУН під проводом полк. Коновальця. Поет Петро Кізко написав по смерті Коновальця вірш „У Ротердамі", де читаємо:

(Закінчення на стор. 3)

Василь Маркусь

УКРАЇНЦІ НА П'ЯТОМУ КОНТИНЕНТІ

(ВРАЖЕННЯ І СПОСТЕРЕЖЕННЯ)

III.

Числом населення рівняється Аделаїда (близько одного мільйона) й столиця Квінсленду — Бризбейн, що положений з другого боку острова, над Коралевим морем. Стейт Квінсленд поєднує в собі властивості багатої на господарську діяльність частини Австралії (побережної) та внутрішнього континенту, складеного з пасма гір багатих на мінерали, хліборобських і тваринницьких хуторів (рендживів) та пустель на заході, і тропікальної зони на півночі. Бризбейн, гарно розбудоване місто над річкою тієї ж назви, яких 30 кілометрів від моря. На північ і на південь від міста тягнеться Соняшне і Золоте побережжя, улюблене місце вакацій. На останньому особливо привабливим є місто Сюрфес Парадайз. З архітектурних пам'ятників міста замітні міська управа, парлямент і модерний культурний центр та ряд парків.

Листопад-грудень в Австралії — це початок літа і тоді скрізь розквітлі кущі і дерева джакаронди, бігенвільї і пуансіяни. Зокрема розкішною видалась мені рослинність по дорозі до Золотого побережжя, не зважаючи на вийнятково дощову погоду. Всі переконували мене, що краєвиди і природа Квінсленду далеко цікавіші й оригінальніші в глибині стейту. Та я мав всього два дні на відвідини цієї частини Австралії.

В інших стейтах і територіях я не бував (Тасманія, Західня Австралія, Північна Територія) і про них годі тут писати.

Українська Австралія

Українська громада в Австралії це, з погляду еміґраційних генерацій, порівняно молода, малочисельна (всього близько 35,000 людности), суцільно зорганізована і динамічна група. Якщо порівнювати до північноамериканських відносин, то в Австралії стільки наших земляків, скільки людей українського роду у Філядельфії чи в Чикаґо й околицях. Проте, тамошнє українське життя організоване раціональніше, багатше й більш інтенсивно. Значно більша частина наших людей бере участь в церквах, суспільних організаціях, як у відносинах громадах на північноамериканському континенті. Властиво, в Австралії є всього п'ять більших і кільканадцятть малих громадскупчень українців. Основною організацією є стейтові українські „громади" з осідком у кожній столиці стейту, які мають свої філії по менших місцевостях. Стейтові громади є своєрідними централями всього українського життя й організації на території даного стейту; до них належать і місцеві суспільно-культурні (церковні, економічні, молодечі, жіночі, мистецькі та інші) організації. Стейтові громади та крайові централі інших організацій творять Союз Українських Організацій Австралії (СУОА).

Як федеральна організація СУОА має разом 32 членські організації. Централя Об'єднання переміщується між головними осередками, але найчастіше обирали центральне правління у Мельборні, де централя знаходиться й тепер. Взагалі, Мельборн природно вибився на столицю українців в Австралії. Гідне уваги те, що СУОА об'єднує все організоване життя і всіх українців без різниці релігії територіяльного походження і партійних поглядів. З черги подам свої загальні зауваження про окремі українські скупчення та про важливі ділянки українського громадського життя, зокрема ті, з якими я мав хоч короткий контакт у час свого перебування. (У 1953 р. в першому зошиті першого тому Енциклопедії Українознавства опубліковано коротку замітку про українців в Австралії пера М. Лапки. Там є згадка про 20,000 українців, а українське життя було тоді ще в пеленках. Тридцять років пізніше в першому томі гаслової англомовної енциклопедії (Encyclopedia of Ukraine) є більша стаття Р. Олесницького про українське життя в Австралії. Цікаво спостерігати ріст і досягнення української спільноти, порівнюючи обидві статті).

Церкви

Важливою ланкою організованого українського життя в Австралії є наші Церкви. Найчисельнішу з них становить Українська Католицька Церква, зорганізована в окремій епархії св. Петра і Павла з осідком в Мельборні. Ця церковна одиниця нараховує близько 25,000 вірних. Українці православні належать до двох юрисдикцій — УАПЦ на чолі з Митрополитом Мстиславом Скрипником та Української Православної (колись Греко-Православної) Церкви в Канаді, тепер очоленої Митрополитом Василем Федаком. В багатьох місцевостях є дві православні церкви, кожна іншої юрисдикції (разом понад 15), а священиків у них уже обмаль, а подекуди вже й вірних замало. Між обома Церквами — Православною і Католицькою — назовні вже заіснували мирні взаємини, хоч на початку вони були загострені. Тут мимохіть насувається запит — чи на довшу мету цей двоподіл виправданий, коли правдоподібно, давні причини подвійної церковної організації вже не існують. Діє в Австралії також Українська Євангел[illegible]ько-Баптистська Церква у системі Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства з чотирьома домами молитви.

У цьому репортажі зверну більшу увагу на Українську Католицьку Церкву, бо з її діячами і священиками мав я більший зв'язок і про неї більше поінформований. В Австралії є 14 українських католицьких церков, але не всі становлять самостійні парафії. Деякі є лише дочерними парафіями сусідніх більших осередків. Останньо посвячено церкву-пам'ятник в Канберрі. Деякі церковні будинки стилеві й оригінальні, інші саморобні (імітація якогось східнього стилю), а кілька є перероблених на українські молитовниці, чи то із звичайних будинків, чи то з інших церков. Обслуговують їх десять священиків на чолі з єпископом епархом Іваном Прашком. Серед священиків є три не-українці, які гарно вивчили українську мову й обслуговують наших вірних. Катедральний собор в Мельборні під ювілей Тисячоліття Хрищення України буде розмальований артистом-малярем із ЗСА Б. Макаренком.

Продовження буде.

ТЕЛЕВІЗІЙНА СІТКА Ен-Бі-Сі передала інтерв'ю з керівником Фронту визволення Палестини Абу Аббасом, яки, як вважає американська розвідка, несе відповідальність за ряд терористичних акцій і, зокрема, за захоплення італійського корабля ,,Ахіллє Лявро'' в жовтні минулого року. А. Аббас заявив, що його організація, яка, як вважають, складається приблизно з 1,200 осіб, тепер підготовляється до переведення терористичних акцій на території З'єднаних Стейтів Америки. ,,Ми повинні розрахуватися з Америкою в самій Америці. Я думав, що найголовнішим нашим ворогом є якийнебудь ізраїльтянин, — сказав лідер терористів, — але тепер Реґен став ворогом число один". Коли Р. Реґенові процитували в Токіо слова А. Аббаса, Президент сказав, що в терористів нічого ни вийде. ,,Нехай лише спробують", — додав Р. Реґен. Державний департамент запротестував проти рішення Ен-Бі-Сі не виявити місця перебування Аббаса.

Українці...

(Закінчення зі стор. 1)

відсоток нуклеарної радіяції, а також частинно для Канади і ЗСА.

У середу, 30-го квітня ц.р., парафіяни церкви св. Юра в Ню Йорку і приїжджі українці виповнили церкву по береги, щоб на першому спільному соборному Молебні до Матері Божої, помолитися за долю українського народу, жертви нуклеарного голокосту, поранених і терплячих. Молебень, що його відправляли отці: ігумен Патрикій Пащак, ЧСВВ, парох церкви св. Юра, Лев Ґолдейд, протоієрей Іван Ткачук з Української Православної Церкви і Тарас Прокопів, покривали декілька телевізійних станції і кореспонденти багатьох нюйоркських газет. Зафіксовував на фільмовому стрічку цю сумну подію таком Мирослав Куличин, фільмовий продуцент.

Подібні Молебні, Акафисти і Богослужби правились в багатьох українських православних, католицьких і євангельських церквах, перед і під час Великодня за юліянським календарем. Архиєрейську Богослужбу на Великдень в Ню Йорку відправляв Владика Василь Лостен, єпископ Стемфордської епархії, який виголосив зворушливу проповідь зі згадкою про трагедію українського народу, який переходить один голокос за другим, бо такі є пляни комуно-московських окупантів, спрямовані на знищення українців.

У головні дні Великого посту, в четвер, 1-го і в п'ятницю, 2-го травня, відбулись заходами Товариства Української Студентської Молоді ім. Міхновського (ТУСМ) перші демонстрації студентів і старших громадян, ціллю яких було звернути увагу вільного світу на дику політику Москви не тільки в Україні, але також у відношенні до цілого світу, бо, як відомо, нуклеарна катастрофа в місцевості Прип'ять біля Чорнобиля, 60 миль від столиці України Києва, розпочалася ще в п'ятницю, 25-го квітня і тоді, а також в суботу, 26-го квітня, загинули тисячі, згідно зі свідченнями з України і перехопленням радіонадавчого повідомлення з України, яке схопих на своєму радіоапараті Анніс Кофман, голляндський радіоаматор.

Владики Митрополити Української Православної і Католицької Церкви, Мстислав і Стефан, а також єпископи в єпархіях, зараз зарядили вселюдні моління за жертви катастрофи. ,,Я протестую, як і всі люди повинні протестувати, проти тоталітарново атеїстичного совєтського уряду, який покривалом таємничости старається приховати подію таких розмірів", — пише у свойому зверненні Митрополит С. Сулик. Зарядження про відправи в УПЦеркві видав також Митрополит Мстислав. Очевидно, усі українці на поселеннях хотіли б в якійсь спосіб допомогти своїм братам і сестрам в Україні також матеріяльно, але цю справу вияснюють ще у відповідних чинників українські церковні і світські представники. Велика кількість осіб, вірних парохії св. Івана Хрестителя в Нюарку, взяли участь у моліннях за український нарід і жертви нуклеарної катастрофи в Чорнобилі.

Друга демонстрація, ініційована Комітетом Оборони Національних і Людських Прав в Україні з Філядельфії, відбулася у понеділок, 5-го травня і почалася спочатку на Гамершилд плаза і продовжувалася на 42-ій вулиці напроти Головної квартири ОН на найменованому недавно іменим Анатолія Щаранського скверику. Присутніх було подан 500 осіб, між ними молодь з обидвох молодечих організацій — Пласту і СУМА та студентська молодь ТУСМ, як теж учні парафії.

Група жінок біля Об'єднаних Націй під час демонстрації у п'ятницю, 2-го травня.

(Фото: Наталія Федущак, ,,Український Тижневик")

Перед демонстрацією делеґація у складі: конґресмен Бенджамин Ґілмен, Уляна Мазуркевич, Ірина Скульська і Роня Стойко-Лозинська передали представикам СССР і УССР Раджідові М. Холікову і Володимирові Т. Сапінському резолюцію Палати Репрезентантів з протестом проти замовчування і приховування перед вільним світом нуклеарної катастрофи в Чорнобилі.

Демонстрацію відкрила Уляна Мазуркевич, голова КОНЛПУ, яка заявила, що вже найвижчий час, щоб Україна вийшла з ізоляції, у якій вона опинилася завдяки політиці Москви. Отець Лев Ґолдейд, ЧСВВ з парохії св. Юра відкрив маніфестацію молитвою, а усі спільно відспівали могутньо ,,Христос Воскрес"!

Потім промовляли ще коротко: асистент посадника Ню Йорку, Герберт Рикмен, д-р Джеймс Мейс, директор персоналу Комісії голоду, який згадав при тій нагоді також про зумисно викликаний Москвою голод в Україні в 1932-33 роках і мовчанку Москви про нуклеарний голокост в Чорнобилі, де загинули не тільки українців, але також росіяни, жиди та люди інших національностей; Людміла Торн з Фрідом Гавз, яка критикувала совєтську систиму за численні кримінальні злочини супроти своїх громадян, яких вона (Москва) вважає невільниками; Надія Світлична від Закордонного Представництва Української Гельсінкської Групи, прочитала заяву представництва до ОН і сигнаторів Гельсінських угод, в якій закликається до створення міжнародної комісії ОН і допомоги населенню України. Заяву підписали Н. Світлична і Леонід Плющ. Роня Лозинська, від Комітету Українсько-Американських Організацій (Відділ УККА), наголошувала байдужість комуно-московських імперіялістів до долі українського народу. Вкінці виступив ще Джером Шестак від Міжнародної ліги для людських свобід, а кінцеву молитву проказав пастор Василь Баґрій з Українського Євангельського Об'єднання.

Спільні моління і протестаційні акції продовжуються тут у Ню Йорку та в інших громадах, як інформують редакцію компетентні чинники.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ УРЯД правдоподібно зажадає від Організації Об'єднаних Націй дозволу на переглянення 2,000 архівних документів з воєнного архіву, який начисляє 40,000 прізвищ, осіб, які нібито займалися воєнними злочинами у роках 1939-45. Спочатку амбасадор Ізраїля домагався від генерального секретаря ОН Гавіє Переза де-Куеяра, щоб він взагалі відкрив архів для зацікавлених країн, але коли він стрінувся із загальним спротивом, то Ізраїль прийняв нову тактику. Речник ізраїльського уряду Меїр Йоффе заявив, що незабаром ОН отримає список 2,000 прізвищ з Яд Вашему, центру досліду голокосту в Єрусалимі. Згідно з ранішою постановою ОН поодинокі країни мають право домагатися дозволу на доступ до архіву. Деякі політичні спостерігачі підозрівають, що архів в дотеперішньому виді скоро перестане існувати

Пам'яті...

(Закінчення зі стор. 2)

Вітри аж хитають,
трясуть Ротердам,
Із моря женуть
гомінке клекотіння,
Мов кожного кличуть
спинитися там,
Де впав Коновалець
на гостре каміння.

Мов кличуть до помсти
розплати за те,
Що краще із кращих
життя в нас узято,
Що серце людини,
таке золоте,
Зловісною бомбою
ворога стято.

У дні Зелених Свят приходимо на кладовище до кам'яних і березових хрестів та в молитві схиляємо голови перед тінями борців, поляглих за волю Батьківщини, числимо наші жертви в боротьбі за волю України. А їх не перелічити, бо не всі мають кам'яні чи березові хрести. Їх кості розкинені по всьому світі, на всіх побоєвищах світу. Згадаймо їх усіх в час Зеленосвяточних поминків. Жертви воєн, пошестей і голоду, що їх напроваджували на наш народ вороги нашої батьківщини й нашої волі. Починаючи від княжих дружинників, через запорізьке козацтво, Січове Стрілецтво, бойовиків під Крутами, Карпатських Січовиків і дивізійників, а кінчаючи легендарними героями Української Повстанської Армії, маємо ряд героїчних постатей, що склали своє життя в обороні історичних прав українського народу.

І ще один...

(Закінчення зі стор. 2)

В обсягу 60 - 100 миль довкола такого вибуху й залежно від напрямку вітру безпосередньо після вибуху та густоти радіяції жертви її спочатку можуть нічого не відчувати, проте абсорбована радіяція до тіла чи з поживою і водою до шлунка може по якомусь часі причинитись до розвитку анемії, злосливої левкемії, пістряків різного роду та пошкодження генетичного матеріялу, внаслідок якого у молодих людей зокрема у жінок, можуть поставати різного роду забурення чи вади у розвитку новонародженої дитини. Пошкоджені гени можуть навіть передаватись з роду в рід на дальші покоління. Отже це проблема не двох випадків, як твердять большевики, не проблема кількох чи кільканадцяти тисяч смертних випадків, але це велика проблема здоров'я українського народу на десятки й сотні років. Це проблема великих матеріяльних видатків на лікування, на різного роду операції, болю, терпіння й журби протягом може одного століття. Врешті це новий, радіяційний голокост українського народу ще досі не записаний в історії людства.

А тим часом комуністична влада СССР не присвячує великої уваги до свого нещасного народу. Вже тиждень минає, а ще й досі комуністична влада не подала до відома свого населення докладних вияснень в справі цього злощасного випадку, не повела широкоосвідомлюючої акції серед населення України, зокрема околиць сусідніх з Чорнобилем та в столиці Києва, не перевела евакуації населення та якоїсь широкої медичної акції. Ба навіть не прийняла запропонованої допомоги інших держав, в тому й ЗСА. Замість змобілізувати всі ресурси для допомоги українському народові у його страшній трагедії, московсько-большевицький уряд присвятив велику увагу для ,,радісного відзначування першого травня, в часі якого заставляє молодих людей, а в тому навіть українців, танцювати на Червоній площі Москви (Sic!)

Як зареагує на це культурний світ, то побачимо в недалекій майбутності. Чи осудить та притягне червону Москву до якоїсь відповідальности? Бо хіба чаша терпіння українського народу вже переливається...!

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ-УКРАЇНЦІ! УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ТА ЙОГО ПОСТІЙНИЙ РІСТ І РОЗВИТОК Є НАЙБІЛЬШОЮ ҐАРАНТІЄЮ СВІТЛОГО МАЙБУТНЬОГО УКРАЇНЦІВ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ТА ДОПОМОГИ НАШОМУ НАРОДОВІ В ЙОГО ЗМАГАННЯХ ДО ВОЛІ І НЕЗАЛЕЖНОСТИ. ТЕПЕРІШНЯ КОНВЕНЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ, ЯКУ ВЕДЕ СОЮЗ, МАЄ НА МЕТІ ЗБІЛЬШИТИ ЦЮ ҐАРАНТІЮ. КЛИЧЕМО ВАС — СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ.

Зустріч українських подруж

Учасники зустрічі

Дводенна зустріч подружних пар, що відбулася у суботу й неділю, 15-го і 16-го березня ц.р., в Центрі Воскресіння в Вудстаку, Ілл., перевищила сподівання як організаторів, так і учасників її.

„Нам сказали, що субота і неділя ці будуть для нас унікальним досвідом...але те, що відбувалося на протязі цих 44 годин, перейшло всі межі нашої уяви", — ці слова одного із подруж віддзеркалили почуття всіх учасників цієї зустрічі, що ними були члени католицьких парафій з Чикаґо — св. Миколая, свв. Володимира і Ольги, св. Йосифа; Мивокі — св. Михаїла і парафії св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.

Ідея влаштування цих зустрічів зродилася коли Владика Іннокентій Лотоцький звернувся до д-ра Мирона Куропася і його дружини Лесі, щоб вони заохочували українсько-американські подружжя приходити на дводенні зустрічі, під час яких вони зможуть поновити свої подружні обіти. Подібні зустрічі вже відбулися в Стемфордській епархії Сасканту.

Завдяки моральній і фінансовій допомозі Єпископа Лотоцького на зустріч в Вудстаку зібралося 25 пар, в тому одружені і неодружені священики, дві монахині.

Промовцями були — Джері і Пет Батлер, Мирон і Леся Куропасі, о. Андрій і Галина Чировські і о. Том Бирр. Закінчилася ця зустріч спеціяльною Службою Божою, яку відправили священики-учасники — о. Чировський і о. Петро Ґаладза.

Зорганізувати ці зустрічі спочатку було не аж так легко з різних причин найголовнішою з яких було незрозуміння глибокого значення і мети їх. Організатори вислуховували різні завваги: „Ми не потребуємо цього, наше подружжя добре...", або „Ми зайняті, а якщо нам забажається провести час разом, то від'їдемо на кінець тижня десь до люксусового готелю" тощо. Терпеливо роз'яснюючи мету і моральне значення таких зустрічів — зміцнення подруж, хай і „добрих", оновлення почуттів, внесення романтики в подружнє життя, навіть після 20, 30, і 40 років, і, так би мовити, одушевлення відношень поміж супругами, — організатори досягнули своєї мети, доказом чого можуть послужити хоч би слова одних з учасників: „За вийнятком народження нашого сина і дня нашого вінчання, ці два дві на зустрічі були найбільшою подією в нашому житті".

Романтика і любов повертаються в життя як чоловіків, так і жінок, — заявив д-р Едвард М. Шеллі, асистент-професор клінічної психіятрії при Колюмбійському університеті, — люди відкривають почуття три валости, приналежности, не бояться одружуватися.

Наступний український вікенд — зустріч українських подружних пар — відбудеться восени цього року.

Н.Н.

Вечір, присвячений Л. Ревуцькому

Заходами Об'єднання Українців в Ґлен Спей, Ню Йорк, відбувся п'ятий з черги вечір, присвячений українським композиторам. Вечір провадив д-р Василь Витвицький, а відкрив голова Об'єднання архітект Аполінарій Осадца. Привітавши присутніх, він передав слово проф. В. Витвицькому.

На початку століття на всіх відтинках українського життя з'являються визначні постаті, а між ними ціла низка композиторів. Окреме місце серед них займає композитор Левко Ревуцький. Народився Л. Ревуцький в 1889 року на Полтавщині. Батьки були малими землевласниками. Спочатку Л. Ревуцький пішов на правничий факультет, але основним його призванням була музика. Його старший брат Дмитро працював над збіркою українського фольклору, народних пісень, які зібрані в збірці „Золоті ключі".

Ранні твори Левка Ревуцького свідчать про оригінальність, окремішність. Від 1935 року Л. Ревуцький — професор Київської консерваторії. Працю педагога він любив і віддавався цілою душею. До його учнів належали В. Гомоляка, Т. Жуковський, П. Майборода й інші. Своїх учнів композитор заохочував, запалював до музики.

Свій твір „Пісня" милозвучний, тужливий, написав в дусі українських мотивів. До більших визначних творів належать два прелюди, дві симфонії і два концерти. Особливою красою відзначається кантата—поема на слова Тараса Шевченка „Хустина". Це музична драма людської душі, почувань. Хор, солісти і оркестра відтворюють це з надзвичайним почуттям.

Великим мальовничим полотном на музичному полі є друга симфонія, яка складається з трьох частин і кожна частина, хоч і тісно пов'язана, має свою красу, свій чар. Гармонія, сполука акордів, поетична краса полонять слух і душу. М. Гордійчук так висловився про творчість композитора: „Діяльність Л. Ревуцького — це ціла епоха музичної культури" і „Від музики композитора дихає буквально ароматом української народної музики."

Помер Левко Ревуцький в 1967 році.

Д-р В. Витвицький закінчив свою надзвичайно цікаву доповідь про композитора словами: „Його творчість—це золотий ключ до національної самобутности". Як завжди, музичний супровід творів Л. Ревуцького був підготований інженером Осипом Гапієм. Ми прослухали „Пісню", прелюди, уривки з „Хустини", симфонії.

Ми дуже вдячні д-рові В. Витвицькому, сказав А. Осадца, і надіємось, що таких лекцій буде більше.

Людмила Гайдар

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК, під проводом інж. Романа Ракочого, ст., подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановані такі турніри:

4-6-го липня — УСЦАК-Схід
9-10-го серпня — Подвійні гри
29-го серпня — 1-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
14-15-го вересня — Запрошеневий УНС
28-29-го вересня Подвійні гри Пласт
4-5-го жовтня — КЛК

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 7.

С. Медвідська, Торонто	15.00
В. Плавущак, Вілловдейл	15.00
І. Думич, Вестлейк	12.25
О. Дармохвал, Піскатавей	12.00
К. Дуда, Віндсор	12.00
І. Палій, Йонкерс	12.00
Н. Черевайко, Чикаґо	12.00
І. Благий, Рочестер	10.00
Д-р П. Демус, Мокена	10.00
М. Чепурківська, Форт Лі	10.00
І. Юссип, Гейзелвуд	9.00
Я. Сенишин, Геркімер	7.89
П. Божик, Гемтремк	7.00
М. Голан, Чикаґо	7.00
С. Івасечко, Редінґ	7.00
М. Ковалиско, Ґейтерсбурґ	7.00
Владика Лостен, Стемфорд	7.00
І. Мазуренко, Айслінґтон	7.00
Т. Новосівський, Раквілл	7.00
А. Ромас, Ля Саль	7.00
М. Стефанишин, Вініс	7.00
В. Хома, Бікон	7.00
Б. Черниш, Ґросс Пойнт Вудс	7.00
Я. Чернявський, Скокі	7.00
О. Яхно, Лонґ Айленд Сіті	7.00
І. Мулькевич, Торонто	6.00
М. Бартошик, Сиракюзи	5.00
В. Винницький, Філядельфія	5.00
М. Еліїв, Ню Йорк	5.00
В. Іванців, Пассейк	5.00
С. Лагола, Перт Амбой	5.00
М. Мельникович, Асторія	5.00
Р. Тишовницький, Рочестер	5.00
І. Трач, Маямі	5.00
Е. Шкурат, Монтреаль	5.00
М. Шпон, Ірі	5.00
І. Бойчук, Відд. 245	4.00
Е. Грабовецька, Трентон	4.00
Д-р І. Гребеняк, Ландонвілл	4.00
П. Ксенич, Вотервліт	4.00
І. Яринюк, Медисон	4.00
І. Марущак, Клифтон	3.00
Л. Ванша, Рочестер	2.00
В. Андрушко, Асторія	2.00
Л. Блонарович, Ричмонд	2.00
М. Білас, Парк Ридж	2.00
Я. Білецький, Арлінґтон	2.00
В. Бойко, Чикаґо	2.00
П. Брама, Чикаґо	2.00
Р. Вомпель, Філядельфія	2.00
М. Гриник, Флемінґтон	2.00
К. Дидинський, Нарбет	2.00
А. Дольницька, Монтреаль	2.00
Й. Галичин, Йонкерс	2.00
В. Гнідей, Філядельфія	2.00
Д-р В. Голіян, Порт Шарльотте	2.00
М. Григорчук, Ґроссе Пойнте	2.00
С. Ґеба, Ляшін	2.00
О. Денисенко, Керґонксон	2.00
А. Житинський, Фінікс	2.00
Ю. Залізняк, Рашвілл	2.00
Ф. Калитчук, Трентон	2.00
П. Кіцило, Чикаґо	2.00
В. Клебович, Ню Бритен	2.00
В. Кліщ, Філядельфія	2.00
П. Когулька, Бруклин	2.00
В. Когутяк, Ютика	2.00
Н. Коропей, Линкольн	2.00
Е. Косіковський, Віндсор	2.00
Н. Краєвський, Гіллсайд	2.00
С. Кузишин, Юньйон	2.00
П. Кучма, Ню Йорк	2.00
Р. Лазарчук, Дітройт	2.00
І. Лодинский, Ню Гейвен	2.00
Ю. Лонишин, Плейнфілд, Н.Дж.	2.00
Т. Мороз, Ляшін	2.00
О. Олійник, Амстердам	2.00
І. Панас, Клівленд	2.00
С. Панкевич, Силвер Спрінґ	2.00
В. Партикевич, Ельк Ґров	2.00
М. Плешкевич, Чикаґо	2.00
Б. Радловський, Елмвуд Парк	2.00
В. Ремптер, Тамс Рівер	2.00
О. Савків, Воррен	2.00
І. Самчик, Мейплвуд	2.00
В. Сокіл, Ню Йорк	2.00
І. Стрижаковський, Трентон	2.00
В. Таранко, Джамейка	2.00
К. Тесля, Марльборо	2.00
О.М. Тишовницький, Лос Анджелес	2.00
С. Тополюк, Рочестер	2.00
Т. Угорчак, Філядельфія	2.00
І. Хомко, Пассейк	2.00
І. Хромяк, Вест Раксбири	2.00
Р. Цмайло, Шеррілл	2.00
В. Чайковський, Морріс Плейнс	2.00
Я. Шеґрин, Джамейка Плейнс	2.00
В. Шпирка, Вест Орендж	2.00
Й. Якимів, Кентон	2.00
А. Яцюк, Воррен	[illegible]

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЕВА БАХОВСЬКА, член УНС Відд. 221-го ім. св. Стефана в Чикаґо, Ілл., померла 22-го листопада 1985 року на 76-му році життя. Нар. 1909 року в Новім Селі, Україна. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку мужа Володимира. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Парк Ридж, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Карачевський, секр.

ЙОСИФ ВАЩАК, член УНС Відд. 230-го ім. св. Івана Хрестителя в Янґставні, Огайо, помер 5-го грудня 1985 року на 72-му році життя. Нар. 18-го травня 1913 року в Огайо. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Віолу. Похорон відбувся 9-го грудня 1985 року на цвинтарі Кальварія в Янґставні, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Боровицька, секр.

ВОЛОДИМИР ІВАСЮТИН, член УНС Відд. 8-го Т-ва „Подільська Січ" в Йонкерсі, Н.Й., помер 21-го грудня 1985 року на 59-му році життя. Нар. 1926 року в Коломиї, Західня Україна. Членом УНС став 1972 року. Залишив у смутку дружину Марію, сина Ярослава, доньку Оксану, внука Олеся та двох братів і сестру. Похорон відбувся 24-го грудня 1985 року на українськім католицькім цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Кульчицька, секр.

НЕЛЛІ НЕНСІ СТЕК, член УНС Відд. 168-го ім. св. Василія в Перт Амбою, Н. Дж., померла 31-го грудня 1985 р. на 70-му році життя. Нар. 1-го січня 1915 року в Плейнфілді, Н.Дж. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку мужа Михайла, сина, доньку і 6 внуків. Похорон відбувся 4-го січня 1986 року на цвинтарі в Говплон, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

І. Бабин, секр.

ВОЛОДИМИР ХВАЛИБОГА-ЛЯВД, член УНС Відд. 452-го Т-ва Української Молоді в Іст Чикаґо, Інд., помер 23-го грудня 1985 року на 69-му році життя. Нар. 1917 року в Іст Чикаґо, Інд. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку дружину Маріянну, доньок — Шарлін Балкоскі, Мерілин Колопаніс; синів — Ричарда, Кенета, Фреда, Тимотея і Джеймса і 13 внуків. Похорон відбувся 28-го грудня 1985 року на цвинтарі Чапел Лон в Шерервилл, Інд.

Вічна Йому Пам'ять!

Н. Шуя, секр.

МАРІЯ ҐІНЕЦЬ НІРНБЕРГЕР, член УНС Відд. 94-го ім. Маркіяна Шашкевича в Гемтремку, Миш., померла 23-го грудня 1985 року на 83-му році життя. Нар. 1902-го року в Канаді. Членом УНС стала 1946 р. Залишила у смутку доньку Филліс Таконеллі. Похорон відбувся 26-го грудня 1985 року на цвинтарі Сиркл Гилл, Анґола, Інд.

Вічна Їй Пам'ять!

Роман Татарський, секр.

ОСИП ҐЕНЕҐА, член УНС Відд. 234-го Т-ва „Запорозька Січ" в Елізабеті, Н.Дж., помер 19-го січня 1986 року на 71-му році життя. Нар. 1915 року в Ню Йорку. Членом УНС став 1934 року. Залишив у смутку дружину Марію, сестру Анну Коритко і племінницю Марію Корнас. Похорон відбувся 23-го січня 1986 року в Розедал Мавзолею в Линден, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Хитра, секр.

ОЛЬГА АНТОШКІВ, ЧЛЕН УНС Відд. 211-го ім. св. Михайла в Степлтоні, Н.Й., померла 23-го грудня 1985 року на 70-му році життя. Нар. 1915 року в Україні. Членом УНС стала 1948 року. Залишила у смутку доньку А.М. Майра. Похорон відбувся 26-го грудня 1985 року в Ню Йорку.

Вічна Їй Пам'ять!

О. Германюк, секр.

ПЕЛАГІЯ РИП'ЯК, член УНС Відд. 307-го ім. Митрополита Андрея Шептицького в Бостоні, Масс., померла 30-го грудня 1985 року на 87-му році життя. Нар. 1898 року в селі Тура Велика, Україна. Членом УНС стала 1951 року. Залила у смутку сестер Теклю і Явдоху. Похорон відбувся 2-го січня 1986 року на цвинтарі св. Михаїла в Бостоні, МАсс.

Вічна Їй Пам'ять!

Д. Ґалонжка, секр.

ТЕССІ МАЛЕЦЬКА, член УНС Відд. 219-го ім. М. Грушевського в Блумфілді, Н. Й., померла 30-го грудня 1985 року на 87-му році життя. Нар. в Україні, а членом УНС стла 1941 року. Залишила у смутку доньку Джін Литвин. Похорон відбувся 3-го січня 1986 року на цвинтарі Еверґрін в Елизабеті, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

БОГДАН ЛЕВИЦЬКИЙ, член УНС Відд. 155-го Т-ва „Січ" в Перт Амбою, Н.Дж., помер 24-го грудня 1985 року. Нар. в Україні. Залишив у смутку дружину Ольгу, доньку Сузан і сина Івана. Похорон відбувся 27-го грудня 1985 року на цвинтарі св. Вознесіння у Вудбриджі, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Лоренс, секр.